

скубѣше коситѣ) и неприятелското държане (той възрази, че за Горановитѣ постѫпки нищо не е знаелъ, макаръ че тогава самъ му казахъ). Той самъ не искалъ Горанова. Планът му билъ да го изпрати въ Кюстендилъ за директоръ и Иванчова да премѣсти тукъ. Азъ се изказахъ за смѣната съ Агура. На Киркова [между това нека се натрие носътъ. Планът за възобновяването на дружеството [Книжовното], Стояновъ е необходимъ, какъ това да стане. Иска веднага да отида въ канцеларията, докато изникнѣлъ новъ конфликтъ, та едва тогава да станѣлъ отстранението на Горанова; азъ възразихъ, че въ такива случаиности не се впушкамъ и че докато Горановъ е въ канцелариията нѣма да прекрача прага на министерството на „просвѣтата“ (!?). — Вечеръта Лука Моравеновъ бѣше у насъ.—Писахъ писмо на Буботинова, че напушкамъ кѫщата му.

5 ноември/24 октомврий, петъкъ. Подиръ пладне заседаваше Народното събрание. Преди пладне говорихъ на улицата съ Висковски, добъръ момъкъ; вашиятъ приемъ въ Румелия е „шамаръ“ за тукашнитѣ; предадохъ Тоуловитѣ книжа. Прибиране за мѣстенето. Вас. Стояновъ обѣдава у насъ и ни изложи своя проектъ за тържеството по случай 1200-годишното сѫществуване на българското царство въ Прѣславъ, на 1881 г. — късно—хубава идея, обаче не прилѣга за сегашнитѣ времена.—Вечеръта ходихъ у Каравелова, гдето бѣше и Славейковъ. Славейковъ говори за румънския ужъ произходъ на котленци, споредъ езика и типоветѣ. Въ Трѣнско имало, каже, село Херулъ. Карафеизъ произлизаль, каже, първоначално отъ Хаскьой. Противъ турския (не финския) произходъ на старитѣ българи нищо не възразява, самъ докара разговора върху това, азъ отвѣрнахъ, че можеби политически причини ще ни попрѣчатъ да го кажемъ публично, той и Каравеловъ казаха, че нѣма нищо, не може другояче. Азъ споменахъ за смѣсенитѣ физиономии на българитѣ. За надписа въ Джумая отъ времето на императора Гордиана, говорило се вжтре за Пауталия, преписъ ималъ, каже, Балабановъ. Iustiniana Prima e, споредъ него, Кюстендилъ, има, каже, характеръ на „недостроен градъ“. Говори за превода на българската история; азъ възразихъ, че трѣбва много нѣщо да се измѣни. — Моятъ кюстендилски рапортъ направилъ дѣлбоко впечатление. — Въ Петроградъ Пипинъ се изказалъ предъ Каравелова много любезно и благоприятно за мене. Въ руската експедиция идната година ще влѣзатъ като български членове: азъ,

В. Д. Стояновъ